

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Запорізька політехніка»

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до самостійної роботи з дисципліни

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В АРХІТЕКТУРІ
ГРОМАДСЬКИХ БУДІВЕЛЬ»**

для студентів спеціальності
191 «Архітектура та містобудування»
денної та заочної форми навчання

2020

Методичні вказівки до самостійної роботи з дисципліни

«Сучасні тенденції в архітектурі громадських будівель» для студентів спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» денної та заочної форми навчання / Укл.: Захарова С.О. – Запоріжжя: Національний університет «Запорізька політехніка», 2020 - 18 с.

Укладач:

Рецензент:

Відповідальний за випуск: І.С. Рижова, зав. кафедрою «Дизайн» НУ «Запорізька політехніка», д-р. філос. наук, професор.

Затверджено
на засіданні кафедри «Дизайн»
протокол № 6 від 03.03.2020 р.

Рекомендовано до видання
НМК факультету будівництва, архітектури та дизайну
протокол № 1 від 5.04.2020 р.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах, самостійна робота студента (СРС) є одним з основних засобів оволодіння навчальним матеріалом.

Мета самостійної роботи студента є формування самостійності як риси і засвоєння знань, умінь, навичок.

До основних форм СРС даної дисципліни відносяться:

- а) опрацювання лекційного матеріалу;
- б) опрацювання навчальної, навчально-методичної та монографічної літератури, періодичних видань;
- в) підготовка до практичних занять;
- г) підготовка до контрольних робіт; д) підготовка до заліку або іспиту;
- е) пошук новітньої інформації в мережі Інтернет.

До індивідуальних завдань з самостійної роботи студентів з даної дисципліни належить передбачена навчальним планом індивідуальна робота.

Підготовка до контрольних робіт або заліку здійснюються протягом усього семестру шляхом проробки програмного матеріалу, виконання практичних завдань на заняттях, виконання індивідуального завдання.

ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Мета вивчення дисципліни «Сучасні тенденції в архітектурі громадських будівель» полягає в формуванні теоретичного знання про сучасні проблеми і тенденції розвитку архітектури громадських будівель, вміння вирішувати складні питання, пов'язані з проектуванням і реконструкцією архітектурних об'єктів; знання основних проблем і тенденції формування сучасної архітектури в її функціонально-типологічних, композиційно-пластичних, художньо-образних і стилєвих проявах..

Тематика самостійної роботи студентів

/ п	Назва теми	Літерат. джерела інформа ції	Кількість Годин д/в	Кількість Годин з/в
	Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по розділу з пошуку додаткової інформації. Тема 1. Генезис проблем сучасної архітектури	1- 15	20	3 0
	Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по розділу з пошуку додаткової інформації. Тема 2. Проблеми і концепції створення нових типів будівель.	1- 15	20	3 0
	Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по розділу з пошуку додаткової інформації Тема 3. Трансформація в архітектурі унікальних суспільних будинків	1- 15	20	3 0
	Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по розділу з пошуку додаткової інформації Тема 4. Біоніка в архітектурі	1- 15	16	2 0
	Разом		76	1 10

Контрольні питання:

1. Поясніть особливості сучасного етапу розвитку архітектури.
2. Назвіть основні принципи періодизації основних етапів розвитку архітектури.
3. У чому полягає ієрархічність досліджень об'єктів архітектури.
4. Як пов'язані напрями і течії сучасної архітектури з

проблемами культури.

5. Вкажіть актуальні проблеми сучасної архітектури.

6. Чому треба використовувати знання попередніх епох для розв'язання проблем сучасної архітектури.

7. Які основні етапи розвитку сучасної архітектури пов'язані з історичними парадігмами ХХ ст.

8. Пояснити різницю між культурою і природою.

9. Дайте пояснення, який існує взаємозв'язок між природним і архітектурним середовищем.

10. Що означає і що пояснює генезис теорій і проблем сучасного містобудування, архітектури і дизайну.

11. Як пов'язані проблеми сучасного суспільства з напрямками і течіями в теорії архітектури і містобудування.

12. Назовіть проблеми, які змінювали хід еволюційного розвитку архітектурних *теорій*.

13. За якими принципами створюється архітектурна форма?

14. Що означає образ комунікації в архітектурі?

15. Чим відрізняються образ інтерпретації та іноказання в архітектурі?

16. Як оцінюється образ архітектурного простору часу: екзистенціально чи геометрично?

17. Як відбувається розуміння і узагальнення наочності архітектурної форми в синтетичній єдності просторового і часового та матеріального і ідеального контекстів?

18. Які проблеми в архітектурі вирішують ритм і контраст форми?

19. Чому елементи, які складають структуру архітектурної форми, треба представляти в бінарному вигляді як простір і час, ідея і сюжет її виконання, дух і матерія, об'єкт і предмет?

20. Назвіть основні принципи створення нової архітектурної форми.

21. У чому позначається єдність просторового і часового, матеріального і ідеального в архітектурі?

22. У чому сутність трансформації простору громадських будівель?

23. Яким чином може здійснюватися трансформація простору громадських будівель?

24. Назвіть основні напрямки і прийомів трансформації в архітектурі
25. Наведіть приклади будівель, трансформація простору яких була виконана з метою зміни функціонального призначення
26. На чому базується сучасна біоніка?
27. Назвіть найбільші споруди на основі біоніки у світі
28. Визначте, у чому полягають особливості органічної архітектури.
29. Опишіть технології архітектурної біоніки
30. Проблема створення цілісності архітектурного середовища
31. Проблема єдності між формою, призначенням і структурою
32. Проблема поєднання архітектурного і природного оточення
33. Проблема створення єдності зовнішнього і внутрішнього середовища
34. Проблема створення відповідності частини і цілого
35. Проблема створення композиційного сюжету і просторово- часової структури
36. Проблема формування художнього образу, «мови і речення» в архітектурі
37. Наведіть декілька прикладів класифікації сучасних тенденцій в реальній архітектурній практиці.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ.

Студент повинен обрати тему ІДЗ, самостійно здійснити наукове дослідження за обраною темою та виконати необхідні графічні матеріали.

Теми індивідуального завдання «Проектування відкритого міського простору»:

1. Тенденції розвитку архітектури громадських будівель у світовому масштабі.
2. Тенденції розвитку архітектури громадських будівель у

країні за вибором.

3. Тенденції розвитку архітектури громадських будівель в Україні.

ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ:

До написання ІДЗ висуваються такі основні вимоги: вивчення та характеристика історії досліджуваної проблеми та її сучасного стану;

визначення актуальності, бази літературних джерел; узагальнення результатів, обґрунтування їх, висновки та практичні рекомендації.

У ІДЗ студент повинен показати:

- знання вимог з дисципліни;
- вміння оформляти відповідну проектну документацію;
- знання стандартів;

Студенти обирають тему ІДЗ із запропонованого викладачем переліку.

Тема ІДЗ має бути сформульована таким чином, щоб змістовно та конкретно відображати об'єкт і суть дослідження. ІДЗ має свою специфіку, а тому її деталі та етапи роботи необхідно узгоджувати з науковим керівником.

Етапи роботи над ІДЗ:

- вибір теми ;
- визначення актуальності теми;
- добір літературних джерел і формування бібліографічної бази даних з

обраної теми;

- складання попереднього плану роботи;
- виконання роботи, яка складається з реферативної частини, де аналізується вся основна література з досліджуваного питання, і творчої частини, де зіставляються і детально аналізуються всі принципово важливі погляди з проблеми і обирається найбільш близька і прийнятна для дослідника тема або пропонується і обґрунтовується власна, а також робляться висновки, рекомендації тощо;

- виконання пошукових ескізів, виконання креслень та схем;
- оформлення роботи.

Кожен з етапів має бути узгодженим з викладачем. Кінцевим

результатом ІДЗ повинна бути друкована праця обсягом до 15-20 друкованих сторінок з комплектом відповідних креслень та схем, а також пошукових ескізів зразка чи елемента середовища системи «людина – середовище», а також електронний варіант.

Апробацією ІДЗ вважається виступ із презентацією на практичному занятті перед однокласниками.

Критерії оцінювання ІДЗ:

На «відмінно» може бути оцінена робота, що повною мірою задовольняє такі вимоги:

Самостійна робота

Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по заданій темі, пошук додаткових джерел:

а) зміст роботи абсолютно відповідає заявленій темі і послідовно розкриває її;

б) робота має загальноприйняту стандартизовану структуру та виконана в повному обсязі;

в) головна частина цілковито вирішує коло поставлених завдань;

г) робота написана українською літературною мовою (у руслі наукового стилю мовлення), не містить орфографічних, пунктуаційних та стилістичних помилок;

д) робота оцінена викладачем на «відмінно»;

є) робота на кожному етапі подавалася вчасно на перевірку викладачу;

ж) всі зауваження і поради викладача враховані й опрацьовані.

На «добре» і «задовільно» робота оцінюється при недотриманні вимог, які відображені в пунктах а, в, г, д, е. Пункти б, ж повинні бути дотриманими обов'язково, інакше робота не приймається до розгляду.

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ІДЗ

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ІДЗ:

- необхідно оформлювати відповідно до державного стандарту України. Таким стандартом є ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення». З огляду на високі вимоги нормативних документів необхідно неухильно

дотримуватися порядку подання окремих видів текстового матеріалу, таблиць та ілюстрацій. Назва ІДЗ повинна бути, за можливості, короткою та розкривати суть висвітленого питання, вказувати на мету дослідження, його завершеність. Іноді для більшої конкретизації до назви слід додати невеликий (4–6 слів) підзаголовок. Під час виконання ІДЗ студент повинен обов'язково посилалися на авторів та джерела, з яких запозичив матеріали або окремі результати. У разі використання запозиченого матеріалу без посилання на автора та джерело робота знімається з розгляду незалежно від стадії проходження. У ІДЗ необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати проведеного аналізу, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології. ІДЗ подають у вигляді спеціально підготовленого рукопису.

ТЕКСТОВА ЧАСТИНА ІДЗ МАЄ СКЛАДАТИСЯ З ТАКИХ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ:

– титульний аркуш; – зміст; – перелік умовних позначень (за необхідності); – вступ; – основну частину; – висновки; – список використаних джерел; – додатки (пошукові ескізи, креслення в трьох проєкціях та аксонометрія, схеми в трьох площинах (схема 1 – у фронтальній, схема 2 – сагітальній та схема 3 – у горизонтальній площині).

ПОСЛІДОВНІСТЬ РОБОТИ НАД ІДЗ:

Після затвердження теми ІДЗ визначаються:

Мета роботи – що саме необхідно зробити (спроектувати, порівняти, проаналізувати).

Завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети (визначити ергономічні та дизайн-ергономічні характеристики, норми (для проектних робіт), проаналізувати конкретні ергономічні та дизайн-ергономічні показники на відповідність діючим нормам та стандартам (для аналітичних робіт), відповідно розробити чи оцінити дизайнерське рішення:

- Складається перелік показників, за якими буде оцінюватися проєкт;
- Виконуються ескізи, схеми та креслення з нанесенням відповідних розмірів та перспективне зображення у кольорі;
- Виконується аналіз. Аналіз проводиться на основі літературних джерел та нормативної документації. Визначається

доцільність вибору проектувальником тих чи інших параметрів. Проводиться узагальнення рівня ергономічності проекту. Формується список використаних джерел;

- Формулюються висновки;
- Оформляється ІДЗ;
- Формується електронний варіант, який включає текстову частину, ескізи, ергономічні схеми, креслення, перспективне зображення;
- Проводиться захист ІДЗ. Кожен з етапів повинен погоджуватися з викладачем.

ОФОРМЛЕННЯ ІДЗ

Титульний аркуш ІДЗ містить найменування вищого навчального закладу, де вона виконана; прізвище, ім'я, по батькові автора, групу, курс, факультет; шифр і найменування спеціальності; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника і (або) консультанта; місто і рік.

Зміст подають на початку ІДЗ. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовок), зокрема вступу, висновків до розділів, загальних висновків, додатків, списку використаної літератури та ін.

Якщо в ІДЗ вжито специфічну термінологію, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення тощо, то їх перелік може бути поданий у роботі у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом. Перелік треба друкувати двома колонками, в яких зліва за алфавітом наводять скорочення, справа – їх детальне розшифрування.

Далі подають загальну характеристику ІДЗ в рекомендованій нижче послідовності.

Актуальність теми. Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми (поставленого завдання) обґрунтовують актуальність і доцільність роботи. Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Достатньо кількома реченнями висловити головне – сутність питання або поставленого завдання.

Основна частина ІДЗ складається з розділів, підрозділів,

пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. У кінці кожного розділу формують висновки зі стислим викладенням наведених у розділі результатів. У розділах основної частини подають опис об'єкта, його складових частин; виділяють елементи, що будуть досліджуватися, аналізуватися та порівнюватися; наводять конкретні характеристики об'єкта, його розміри, розташування на реальній ділянці.

Роботу над основною частиною виконують у такій послідовності:

- Проводять опис предмета дослідження, його складових частин, розміщення;
- Визначають призначення, сфери використання проекту.
- Виділяють елементи, які будуть аналізуватися;
- Виконують огляд літератури за темою. Стисло висвітлюючи питання, потрібно вказати на ті, що залишились невирішеними. Загальний обсяг огляду літератури не повинен перевищувати 20 % обсягу основної частини курсової.

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ ТЕКСТОВОЇ ЧАСТИНИ ІДЗ

Загальні вимоги ІДЗ друкують машинописним способом або за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210×297 мм) через один міжрядковий інтервал.

Висота шрифту 14 кегль. Таблиці, ілюстрації, схеми, креслення подають на аркушах формату А3.

Обсяг основного тексту ІДЗ має становити не менше 20 с., не враховуючи додатки. Текст друкують, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 20 мм, праве – 15 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм.

Шрифт друку повинен бути чітким. Щільність тексту ІДЗ – всюди однакова. Міжрядковий інтервал одинарний. Абзац – 1 см.

Вирівнювання – по ширині аркуша.

Заголовки – прописні (велика літера), 11 кгл, напівжирний.

Підзаголовки – рядкові (маленька літера), 11 кгл, напівжирний.

Номер сторінки – по центру, зверху, 10 кгл.

Підписи до рисунків – 10 кгл.

Остаточний варіант документа (виправлений) записувати на носій для зберігання.

Текст основної частини ІДЗ поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин ІДЗ:

ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП,
РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ,
ДОДАТКИ друкують великими літерами симетрично до набору.

Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розбивку в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка. Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3–4 інтервали. Кожну структурну частину ІДЗ треба починати з нової сторінки. До загального обсягу ІДЗ, визначеного Порядком, не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів курсової нумерують наскрізно. Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків (малюнків), таблиць подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою ІДЗ є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок ІДЗ. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних – номер проставляють по центру сторінки, знизу, 10 кгл, без крапки в кінці. Такі структурні частини ІДЗ, як зміст, перелік умовних позначень, вступ, висновки, список використаних джерел не мають порядкового номера. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини курсової, нумерують звичайним чином.

Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати:

«1. ВСТУП» або «Розділ 6. ВИСНОВКИ». Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу.

Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера

підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу. Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка. Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти. Ілюстрації (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти і таблиці) необхідно подавати в ІДЗ безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках курсової, включають до загальної нумерації сторінок.

Таблицю, малюнок або креслення, розміри якого більше формату А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування у тексті або в додатках. Ілюстрації позначають словом «Рис.», «Мал.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Підписи до рисунків – 10 кгл. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в розділі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами. Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу та порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Якщо в розділі ІДЗ одна таблиця, її нумерують за загальними правилами. При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад:

«Продовження табл. 1.2». Примітки до тексту і таблиць, в яких наводять довідкові та пояснювальні дані, нумерують послідовно в межах однієї сторінки. Якщо приміток на одному аркуші кілька, то після слова «Примітки» ставлять двокрапку, наприклад: Примітки:

Якщо є одна примітка, то її не нумерують і після слова «Примітка» ставлять крапку.

Ілюстрації. Ілюструють ІДЗ, виходячи із певного загального задуму, за ретельно продуманим тематичним планом, що допомагає уникнути випадкових ілюстрацій, пов'язаних із другорядними деталями тексту, запобігти невиправданним пропускам ілюстрацій до найважливіших тем. Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації. Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. За необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий підпис). Підписи до рисунків – 10 кгл. Підпис під ілюстрацією зазвичай має чотири основних елементи: – найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис. »; – порядковий номер ілюстрації, який вказується без знака номера арабськими цифрами; – тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислою характеристикою зображеного; – експлікацію, яка будується так: деталі сюжету позначають цифрами, що виносять у підпис, супроводжуючи їх текстом. Треба зазначити, що експлікація не замінює загального найменування сюжету, а лише пояснює його. Приклад: Рис. 1.24. Візуальні комунікації в середовищі: 1 – реклама, суперграфіка; 2 – вулична інформація; 3 – дизайн трамвая (Сан-Франциско); 4 – вказівні знаки у вестибулі лікувального центра; 5 – світлова реклама Лас-Вегаса; 6 – павільйон «Великий пончик» (Лос-Анджелес) – дизайн інтер'єра та відкритих просторів різного призначення. Основними видами ілюстративного матеріалу є: креслення, рисунок, схема, фотографія, діаграма, графік. Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається тема, пов'язана з ілюстрацією, і де читачеві треба вказати на неї, розміщують посилання у вигляді виразу в круглих дужках «(рис. 3.1)» або зворот типу: «...як це видно з рис. 3.1» або «...як це показано на рис. 3.1».

Ілюстрації виконують на папері формату А3 (згідно вимог проектної графіки), фотографії – у вигляді якісних відбитків, всі ілюстрації супроводжуються підписами, окремо подається список ілюстрацій. Додатки оформлюють як продовження ІДЗ на наступних його сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розмішуючи їх у порядку появи посилань у тексті ІДЗ. Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках ІДЗ, кожний такий додаток повинен починатися з

нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток » і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ї, наприклад: додаток А, додаток Б. Один додаток позначається як додаток А. При оформленні додатків окремою частиною (книгою) на титульному аркуші під назвою ІДЗ друкують великими літерами слово

«ДОДАТКИ». Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад: А.2 – другий розділ додатка А; В.3.1 – перший підрозділ третього розділу додатка В. Ілюстрації та таблиці, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д.1.2 – другий рисунок першого розділу додатка Д); формула (А.1) – перша формула додатка А.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Рижова І.С., Прусак В.Ф., Мигаль С.П. Резанова Н.О. (2017). Дизайн середовища: Словник-довідник / За ред. д.філософ.н., проф. І.С.Рижової. Львів: Простір-М. 360 с.
2. Вотинов М. А. (2015). Реновация и гуманизация общественных пространств в городской среде: монография / Харьков нац. ун-т гор. хоз-ва им. А. Н. Бекетова. Харьков : ХНУГХ, 153 с.
3. Маклакова Т. Г. (2008). Высотные здания: градостроительные и архитектурно-конструктивные проблемы проектирования. М: Издательство Ассоциации строительных вузов, 158 с.
4. Габрель М. М. (2004). Просторова організація містобудівних систем. Київ: Видавничий дім АС.С., 400 с.
5. Грашин А. А. (2004). Методология дизайн-проектирования элементов предметной среды. М.: Архитектура-С, 232 с.
6. Елизарова, Л.В. (2008). Экология города: теория, практика, участие общественности: научно-популярное издание. Минск, Издательство «ВЭВЭР», 236 с.
7. Минервин Г.Б., Ермолаев А.П., Шимко В.Т., Ефимов А.В., Щепетков Н.И., Гаврилина А.А., Кудряшов Н.К. (2004). Дизайн архитектурной среды: учеб. для вузов. М.: Архитектура – С, 504 с.
8. Иконников А.В. (2006). Пространство и форма в архитектуре и градостроительстве. Москва: КомКнига, 352 с.
9. Крижановська Н. Я., (2010). Открытые архитектурные пространства центра Харькова: монография. Харьков: ХНАМГ, 219 с.
10. Крижановська Н. Я., Вотинов М. А. (2016). Принципы гуманизации архитектурно-градостроительной инфраструктуры в крупнейших городах Украины (на примере города Харькова): монография. Харьков. нац. ун-т гор. хоз-ва им. А. Н. Бекетова. Харьков: ХНУГХ, 186 с.
11. Крижановська Н. Я., Вотинов М. А. (2012). Формирование открытых архитектурных пространств в городской среде: монография. Белгород: БГТУ, 158 с.
12. Лазарева А. Г. (2006). Архитектура, строительство, дизайн: учебник. Ростов н/Д: Феникс, 316 с.
13. Нефедов В.А. (2002). Ландшафтный дизайн и устойчивость среды. СПб.: «ПОЛИГРАФИСТ», 295 с.

14. Агранович – Пономарева Е.С. (2009). Справочное издание

«Архитектурный дизайн: словарь-справочник» [под общ. Ред. Е.С.Агранович –Пономаревой]. Ростов н/Д:Феникс. 342 с.

15. Русанова І В., Шульга Г. М. (2009). Інженерний благоустрій території: навч. Посібник. Львів: Растр-7, 218 с.